

[Aksel Pedersen.]

stet en dobbelt administration, idet tilladelserne skulle godkendes både af kommunen, af amtsbygningsrådet og endelig af fredningsplanudvalget, når det var byggerier, der foregik i det åbne land. Fredningsnævnene blev tit også indblandet. Mange af de givne godkendelser af det, der finder sted i det åbne landskab, kan udsættes for, at der klages over dem fra private foreninger, der har fået en slags officielt stempel, alt i alt et system, der har været meget forsinkende og tit ude af takt med den egn og med de mennesker, der skulle leve med de udtænkte ændringer og de ting, som skulle være i området til fælles brug.

Lovforslaget her tager i nogen grad sigte på at forenkle administrationen af disse ansøgninger, idet fredningsplanudvalget nu over for by- og landzoneloven bliver ankeudvalg og dermed automatisk indgår i sagsbehandlingerne.

Jeg tror også, det er på tide, der kommer en nytænkning ind i hele godkendelsesproceduren vedrørende vore fredningsforhold. Det har været lige ved, at de fastboende i et område er dem, til hvis mening der skulle tages mindst hensyn. Der må selvfølgelig være en afvejning af, om det skal være erhvervsmæssige eller naturbevarende principper, der skal veje tungest. Jeg synes, at der er givet større mulighed for en del organisationer uden for erhvervene, end rimeligt er, for at kunne gribe ind. Glemmer man, at det, vi kalder naturen, til stadighed er undergivet forandringer og ofte afhængigt af, at de bliver brugt i erhvervsmæssige forbindelser, for at de kan holdes i den tilstand, som vi kender og kalder natur? Vi kan bare tage heden som eksempel. Hvis ikke der til stadighed finder en aflugning sted, vil den gå under i skov under en eller anden form.

Disse betragtninger falder nøje i tråd med det, som venstres ordfører sagde under debatten om forslaget i 1974. Det står i Folketingsstidende fra 29. november 1974, sp. 2589. Jeg skal derfor fatte mig i korthed og nøjes med at konstatere, at der er en gradsforskel på det, hr. Auken dengang havde som opfattelse, f. eks. at lystfiskerorganisationer kan gå imod det, hr. Auken dengang kaldte snævre erhvervsmæssige interesser. Et land lever nu tilfældigvis af det, vi kalder erhvervsmæssige interesser, så disse

muligheder behøver nok ikke at beskæres yderligere. Den egentlige naturbeskyttelse bør nok i langt højere grad finde sted over forureningslovene, men det er nu en anden sag.

Inden jeg slutter, vil jeg dog gerne stille ministeren det spørgsmål, om der er tanker om at nedskære fredningsplanudvalgenes budgetter, samtidig med at man mindsker arbejdsområdet. Jeg har et vist håb om, at disse udvalg vil have gjort sig selv overflødige, efterhånden som landsplanlægningen og landskabsanalysen bliver færdiggjort. Kunsten er somme tider mere at kunne ophæve et udvalg end at stable flere udvalg på benene.

Venstre er indstillet på, at udvalgsbehandlingen prioriterer befolkningens fritids- og fritidsliv rimelig højt uden dog at glemme erhvervene og deres rimelige krav til fremtiden. Vi kan følge miljøministeren i ønsket om en hurtig behandling, så lovforslaget kan træde i kraft til 1. juli 1975.

Hans Bjerregaard (FP):

Belært af hr. Holger Hansen, som nu er gået, vil jeg lægge knap så kraftigt ud og stille miljøministeren et spørgsmål i forbindelse med første behandling af dette lovforslag.

Det ligger sådan, at efter al sandsynlighed vil samtlige kvadratcentimeter af den danske jord være planlagt i løbet af ganske få år. Vi har stadig væk by- og landzonelov, og vi har en lov om udvinding af sten og grus og naturforekomster. Til trods for det ønsker man stadig væk at bibeholde en naturfredningslov, hvorefter man udbetaler ret så væsentlige beløb for at foretage såkaldte status quo fredninger. Det vil sige, at for en mark eller en slugt, hvad det nu er, som ifølge zoneinddelingen ikke kan benyttes til andet end almindelig landbrugsjord, bliver der ydet en rigelig erstatning, fordi den vedblivende skal anvendes til det formål.

Til gengæld kan vi også komme i den situation, at der bliver foretaget fredninger, som virkelig er hæmmende for en landbrugsjendom på grund af bebyggelse og lignende ting, og der bliver her udbetalt næsten de samme beløb pr. ha, der bliver freddet. Jeg ville derfor gerne, om miljøministeren kunne belære mig lidt om baggrunden for, at en sådan status quo fredning stadig